

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Valladolid — Hiszpania) — María Jesús Lorenzo Martínez przeciwko Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

(Sprawa C-556/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Nauczanie pozauniwersyteckie — Prawo do sześcioletniego dodatku do wynagrodzenia za kształcenie ustawiczne — Wykluczenie nauczycieli zatrudnionych w charakterze członków personelu tymczasowego — Zasada niedyskryminacji)

(2012/C 133/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Valladolid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: María Jesús Lorenzo Martínez

Strona pozwana: Junta de Castilla y León, Dirección General de Recursos Humanos de la Consejería de Educación

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado Contencioso Administrativo de Valladolid — Wykładnia klauzuli 4 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L175, s. 43) — Zasada niedyskryminacji — Przyznanie kadrze nauczycielskiej dodatku sześcioletniego za kształcenie ustawiczne — Przyznanie wyłącznie urzędnikom.

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., mieszczącego się w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych, takich jak przepisy będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, które zastrzegają, w braku jakiegokolwiek uzasadnienia względami obiektywnymi, prawo do pobierania sześcioletniego dodatku do wynagrodzenia za kształcenie ustawiczne wyłącznie dla nauczycieli zatrudnionych w charakterze urzędników, z pominięciem nauczycieli zatrudnionych w charakterze członków personelu tymczasowego, podczas gdy pod względem otrzymywania wspomnianego dodatku obie kategorie pracowników znajdują się w porównywalnej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.01.2010.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf — Niemcy) — Novartis AG przeciwko Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

(Sprawa C-574/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuły 4 i 5 — Pojedynczy składnik aktywny, dla którego wydane zostało owe świadectwo — Zakres ochrony — Produkt leczniczy zawierający kilka składników aktywnych, w tym również składnik objęty świadectwem)

(2012/C 133/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis AG

Strona pozwana: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Zakres świadectwa — Kwestia, czy ochrona obejmuje wyłącznie produkty lecznicze składające się jedynie z chronionego składnika aktywnego, czy też obejmuje produkty lecznicze składające się ze składnika aktywnego w połączeniu z innym aktywnym składnikiem

Sentencja

Artykuły 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych powinny być interpretowane w ten sposób, że w sytuacji, w której „produkt” składa się ze składnika aktywnego, który był chroniony patentem podstawowym i osoba z niego uprawniona mogła się powołać na ochronę owego patentu odnośnie „produktu”, by sprzeciwić się wprowadzeniu do obrotu produktu leczniczego zawierającego ów składnik aktywny w połączeniu z innym lub innymi składnikami aktywnymi, wówczas dodatkowe świadectwo ochronne wydane dla owego „produktu” może, po wygaśnięciu patentu podstawowego, umożliwić osobie z niego uprawnionej do sprzeciwienia się wprowadzeniu do obrotu przez osobę trzecią produktu leczniczego zawierającego ów produkt w celach jego użycia jako produktu leczniczego, na co wydano pozwolenie przed wygaśnięciem owego świadectwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2012.